

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 пер-
пера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и
Керцеговину на годину 12 пер-
пера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње
по франка у злату, на по годи-
не 10 франка у злату.
Прешлава се вриме с моу
поштом и полугодичним ро-
ковима и долаже у набрјед.
Појасни број 20 пара за Цр-
ну Гору, — за Иностранство 25
пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12
Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Ад-
министрацији „Глас Црногор-
ца“ на Цетиње.
Допис се шаљу Уредништву
— Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу Администра-
цији и наплаћују се: за сваку
ријеч или број до пет шара из
петит слова по 4 пара, гармон
слова 6 пара; цинеро слова 8
пара — за први пут, а за сваки
даљи пут у пола од горње ци-
јене. Намањим огласи наплаћује
се 1 перпер. — Осим набрјед
изнешене цијене од ријечи, на-
плаћује се по закону о таксма
још по 30 пара за свако поједино
отплаћавање.

Власник: Државна Штампарија.

Излази суботом

Одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

— Пресудом Великог Војног Суда од 22. априла т. г. бр. 298. ослобођени су кривичне одговорности као невини: капетан Андрија Ђоковић, поручник Богић Костић, и официр народне војске Јевто Мирковић — сви из Жупског баталиона — који су били оптужени за дјело из § 56. В. К. Закона; а официр народне војске Мило Николић из Жупског баталиона кажњен је са шест мјесеци затвора уз губитак чина за једну годину дана, за дјело из § 56. В. К. Закона.

Број Р. 5101. К. 3916. Из канцеларије Краљ. Министарства Војног, 21. маја 1915. године, Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— У четвртак, поводом рођендана и имендана Његовог Величанства Краља Вел. Британије Ђорђа, и Његовог Величанства Краља Грчке Константина, чињена су честитања у овдашњим посланствима Енглеске и Грчке. Посланику Енглеске г. грофу Салису, који није пришао посјете, јер је Њ. Вел. Краљ Ђорђе наредио да се ове године о његовом рођендану не чине никакве свечаности, оставили су у име честитања Своје посјетнице Његово Величанство Краљ, Његово Краљ. Височанство Насљедник, Његово Краљ. Вис. Књаз Мирко, и од стране Краљ. Владе Г. Министар Спољ. Послова. Своје су посјетнице оставили и чланови дипломатског кора и многобројни наши великодостојници. Посланику Грчке г. Евгенијадесу лично су честитали Његово Краљ. Височанство Насљедник, Начелник Мин. Иностр. Дјела г. Рамадановић као заступник Маршала Двора у име Његовог Величанства Краља, Г. Министар Спољ. Послова Пламенац у име Краљевске Владе. Честитали су му чланови дипломатског кора и велики број наших великодостојника и одличних грађана.

— Његово Краљ. Височанство Књаз Петар, командант Ловћенског Одрета, боравио је два дана у пријестоници, и ономад се је вратио на дужност.

ТЕЛЕГРАМИ

Париз, 14. маја. Белгијске трупе су синоћ одбиле два њемачка нападаја сјеверно и јужно од Диксмида. Први је био одбијен противнападом, а други заустављен ватром.

У сектору сјеверно од Араса, двије акције су обиљежиле прошлу ноћ. Западно од Сушеса отели смо непријатељске шанчеве и дво-рац Карлел, заробивши војника, међу којима и официра. Источно од Невил-Сен-Вааста, Нијемци су покушали да нападну, али су били спречени ватром наше артиљерије.

На различитим тачкама фронта, нарочито код Ренса и у Вожима, воде се артиљеријске борбе.

Једна наша ескадрила, састављена од 18 аероплана од којих је сваки носио 50 кило пројектила, бомбардовала је у јутро у Алтбургшафену фабрику хемијских производа, једну од највећих и најзнатнијих фабрика експлозива у читавој Њемачкој. Констатовани резултати

свједоче о успјеху бомбардовања. Проузроковани су многи пожари. Авиатичари су остали више од 6 сати у ваздуху и прешли преко 400 километара. Експедиција против овог важног војног завода, била је одговор на сличне покушаје њемачких авиатичара. (Хавас.)

Петроград, 15. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 12. маја: У правцу обале обична канонада и препуцавање.

Јужно од Мелазгерда, наше трупе су нанијеле пораз Курдима који су запали између наших трупа.

У правцу Дилмана и Вана, наше трупе су имале судара с Турцима код Башкале и заузеле Урми.

На осталом фронту без промјене. (Вјестник.)

Петроград, 15. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 13. маја: У правцу Вана, наше трупе су заузеле Вастан и приликом гоњења отеле Турцима 3 топа.

Турци су такође потучени у правцу Серосиртика, на путу за Дилман, и наше трупе настављајући гоњење заузеле су село Бежирга. Турци су претрпјели велике губитке и повукли се југозападно.

Приликом заузећа Вана, наше трупе су отеле 26 топова, много оружја, велике количине барута, и државну касу.

У другим правцима није било важнијих окршаја.

Петроград, 16. маја. У 9 сати у јутро, Цар се вратио са фронта активне војске у Царскоје Село, где га је на станици дочекао пријестолонаследник са пратњом. (Вјестник.)

Петроград, 16. маја. Последњи њемачки радиотелеграми изnose сензациону вијест да је 9/22. маја потопљен руски ратни брод „Пантелејмон“ у миџијском заливу код Босфора, и да је са бродом пропала сва послуга т. ј. 1400 људи.

Петроградска Телеграф. Агенција овлашћује да се категорично изјави да је ова вијест чиста измишљотина, колико у погледу брода, толико у лажном, фантастично претјераном броју послуге.

Не само „Пантелејмон“, него ни један руски ратни брод није пропao у посљедње вријеме, и још више, није био чак ни најмање оштећен.

Што се тиче поменутог брода, мора се рећи да онога дана кад је датиран њемачки радиотелеграм, он се чак није ни приближио Босфору, већ је био у једној руској луци. (Вјестник.)

Петроград, 16. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 13. маја: У правцу Олтиа, артиљеријски двобој и препуцавање.

У правцу Вана наставља се гоњење Турака које се повлаче од Мајгелова. Наше трупе су стигле до села Карпела. (Вјестник.)

Париз, 16. маја. У сектору сјеверно од Араса, постигли смо нових успјеха, пошто смо одбили њемачке противнападе на наше шанчеве код Аблена и Сен-Назера. Ми смо продужили онда офанзиву и освојили најприје већи дио, па затим све куће у Аблену који је био у непријатељским рукама. Сада смо господари читавог села. Борба је

била врло огорчена: уништили смо или заробили три њемачке чете. У Невил-Сен-Васту води се улични рат. Освојили смо још једну групу кућа на западној ивици села.

На осталим тачкама араског сектора није било ничег значајнијег осим крајње жестоког непријатељског бомбардовања на које је наша артиљерија одговарала.

Код Тионкура југоисточно од Ласиња, оборили смо један њемачки аероплан који се запалио и пао испред наших линија. (Хавас.)

Петроград, 17. маја. Званично се јавља да тачан број војника које је заробила руска војска до 1 априла износи 10.734 официра и 605.378 војника.

Осим тога, многобројни непријатељски заробљеници, родом из Галиције, били су ослобођени и послани својим кућама у Галицију. (Вјестник.)

Хавр, 17. маја. Белгијско саопштење гласи:

Преко дана, непријатељска артиљерија је била врло активна. Непријатељ је бомбардовао наше истакнуте положаје, једно наше одјељење које се пребацило преко ријеке, и села Нордшот и Остватерн. Наше батерије су растјерале непријатеља на путевима из Гротегемена за Шорбак, као и непријатељске раднике. (Вјестник.)

Петроград, 17. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 15. маја: У правцу Олтиа било је безначајних сукоба са турским извидничким одјељењима.

У правцу обале, обично препуцавање.

У правцу Вана, наше трупе су заузеле села Шекир и Буламеу и кланац Мемжин на путу за Дизу, као и село Резу.

У околини села Мајголова било је судара између наших и турских трупа.

У другим правцима без промјене. (Вјестник.)

Петроград, 17. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 14. маја: Наше предстраже имале су незнатних сукоба са Турцима код Аркинса.

Један наш козачки пук нанио је страхан пораз Курдима код Мишкима у околини Дутака.

У околини Вастана запленили смо један турски пароброд и више једрењача.

Париз, 17. маја. У Белгији, на десној обали изерског канала наше трупе су отеле све њемачке шанчеве на коти 17 код Пилкена; ту је заробљено око 50 Нијемаца и запленијена 3 митраљеа. Затим је одбијен један њемачки противнапад.

У сектору сјеверно од Араса настављена је врло жестока артиљеријска борба. Напали смо југоисточно од Невил-Сен-Вааста њемачко утврђење звано „Лабиринт“; борба је била огорчена; нешто смо напредовали и заробили много војника међу којима и официра.

На ивици шуме Ле Претр отели смо нове шанчеве и заробили 50 Нијемаца.

Код Шнепфенрита одбили смо нападаје и одбацили Нијемце у њихове шанчеве. Отели смо један митраљез и двије справе за бацање бомба. (Хавас.)

Петроград, 18. маја. Централна Управа Главног Штаба саопштава:

Колико повјерења се може поклањати званичним аустријским и њемачким саопштењима, види се из података које изnose о борбама код Сењаве 14 и 15 маја. Према тим саопштењима, слаба аустро-угарска одјељења била су приморана да се повуку пред знатним руским силама и да пријеђу на лијеву обалу Сана, оставивши у руским рукама шест топова.

Међутим, ми смо ту отели не шест него четрнаест топова. Код Сењаве смо заробили 6000 војника, а код Лезашова више од хиљаде, међу којима доста Нијемаца. Непријатељ је врло упорно бранио своје јако утврђене положаје у дужини десет врста, као и код Сењаве, а у борби на бајонет изгубио је још више војника него што је заробљено.

По овоме се види да непријатељ није био слаб. Што се тиче наших тобожњих страховитих снага које су извозиле овај успјех на бајонет, оне су само састојале из трећег кавкаског корпуса којим је командовао генерал Ирананов и који је био у непрестаној борби са већим непријатељским силама од 21. априла, и за који је непријатељ тврдио у својим званичним извјештајима да је наша трећа армија уништена и дјеломично по дивизијама или цијела. (Вјестник.)

Петроград, 18. маја. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 16 маја: У правцу Олтиа наше предстраже су одбиле турске извиднице у околини Акташодона.

У правцу Вана, послјије борбе код села Мангелава, Турци су се повукли западно пред нашим надиром. (Вјестник.)

Париз, 18. маја. Није било ништа ново у ноћи од 17. на 18. мај, осим што је код Нотр-Дам-де-Лорет пропao један њемачки нападај који смо лако одбили. Број Нијемаца које смо јуче заробили у Лабиринту код Невил-Сен-Вааста износи 150, од којих 4 официра.

Париз, 18. маја. На изерском фронту било је артиљеријске борбе. У околини сјеверно од Араса имали смо нових успјеха. На путу из Сушеса за Каранс освојили смо један млин и код фабрике шећера заробили 50 Нијемаца. У околини Лабиринта, пошто смо одбили у ноћи од 17. на 18. мај њемачке противнападе, утврдили смо положаје. Преко дана непријатељ није напао пјешадијом него је само бомбардовао наш фронт.

На ивици шуме Ле Претр, водила се артиљеријска борба. У току борба 17. маја запленили смо 2 митраљеа. (Хавас.)

Рим, 20. маја. Новине јављају да је бугарски министар у Риму г. Ризов позван у Софију. Ово се сматра као посљедица бугарске одлуке да се Бугарска придружи Тројном Споразуму, нарочито против Турске. (Радиотел. извј.)

Париз, 20. маја. Французи су освојили фабрику шећера у Сушесу, око којих су посљедњих недеља вођене огорчене борбе. Нијемци су их претели од Француза у ноћи од 17. на 18. мај, али су их Французи избацили напоље у јутро, и положај је поред свих огорчених ње-

мачких против-напада остао у француским рукама. (Радиотел. извј.)

Рим, 20. маја. Новине тврде да Турска журно утврђује положаје на бугарској граници и код Киркилиса. (Радиотел. извј.)

Рим, 21. маја. Царски руски министар за Арбанију, г. Петраев стигао је у Валону, одакле ће отпутовати у Драч. (Нар. извј.)

Цирих, 21. маја. Француска офанзива је предузета на читавом алпском фронту.

У Војима се води најжешћа артиљеријска борба.

Француски авијатичари лете над Колмаром, али не бацају бомбе. (Нар. извј.)

Копенхаген, 21. маја. Јављају из Берлина да је цар Вилхелм потпуно клонуо духом, а берлинско становништво да је преморено ратом. (Нар. извј.)

Рим, 21. маја. Француски авијатичари су бацили бомбе на Колмор. (Радиотел. извј.)

Њујорк, 21. маја. Већина американских листова траже да се одмах прекину дипломатски односи са Њемачком, што би претходило каснијим мјерама које би се предузеле против Њемачке, како већ буду захтијевали догађаји.

Париз, 21. маја. Вијести из Галицкола потврђују да су турске трупе које се воде у ватру у смакнутим редовима по њемачкој методи, биле готово сасвим уништене од савезничке ватре приликом турског напада на положаје Критије. (Радиотел. извј.)

Париз, 22. маја. Приликом заузимања фабрике шећера у Сушесу, Французи су заробили 3200 Њемца од којих 64 официра. Ми смо изгубили мртвих, рањених и несталих 3200 људи, од којих су двије трећине лако рањених. (Радиотел. извј.)

Рат Италије

Рим, 18. маја. Главни Штаб Марине саопштава:

Наше поморске снаге крстаре читав дан дуж далматинског архиепископата, али из вијести које су до сада стигле, произлази да се непријатељ не да видјети. Послије што је француска флота два пута бомбардовала острво Вис у мјесецу новембру прошле године, опет је била предузета семафорска и радиотелеграфска служба. Наши бродови су разорили важну извидничку станицу на сјеверу Корчуле. (Радиотел. извј.)

Рим, 19. маја. На граници Тирола и Трента није било важнијих борба.

Наше трупе су напредовале у долини Ђуникарија и заузеле Стора. Оне су пошле напријед иза Кандина и спојиле се са јаким детањима алпских трупа које су се спустиле у долину Кафаро.

На граници Крањске, 18 маја, наша тешка артиљерија спријечила је, са успјешном ватром, непријатеља да сагради мост на једној планинској рјечици.

У непријатељској граници, на сјеверним косама Тредила, непријатељска артиљерија је одговарала без икаквог резултата. Читавог дана, рђаво вријеме спречавало је веће операције.

На граници Фриула, заузели смо и јако утврдили главницу Монте-Неро на лијевој обали Изонца, на 10 километара сјеверно од Толмина. Послије подне 17. маја непријатељ је покушавао жестоком противнападима да нас избаци из освојених мјеста, али је био свуда одбијен. (Радиотел. извјештај).

Рим, 20. маја. Поводом ступања Италије у рат, руски Цар и италијански Краљ измијењали су срдачне депеше. (Радиотел. извјештај).

Рим, 20. маја. У Софији су биле манифестације са изразима симпатија за Италију. (Рад. извјештај).

Рим, 21. маја. Главни стан саопштава 18. маја:

На граници Тирола и Трента наставља се напредовање наших трупа. На непријатељској територији заузет је вис Конизуња који доминира Роверетом.

На висоравнима наставља се жива наша артиљеријска акција за заузимање терена. Такође је заузето брдо Белведере.

На граници Крањске, један баталион и по Аустријанаца са митраљезима напао је једно наше алпско одјељење близу кланца Монте Крофе. Наши алпинци одбили су пет узастопних нападаја, и онда на своју руку предузели офанзиву и дефинитивно протјерали непријатеља са границе.

У Фриули, трају непрестане кише и ријеке су једнако набујале. Наше трупе савлађују све тешкоће. (Нар. извјештај.)

Рим, 22. маја. Предсједник италијанског министарства г. Саландра оповргао је у свом говору све оптужбе Бетман-Холвега и Тисе против Италије. Од јула 1914, италијанска влада се опирала насилној аустријској политици према Србији. Телеграфска нота, упућена 12. јула Војводи (д'Аварни износи да је акција Аустрије противна духу и слову савезног уговора. Ради тога што је Аустрија напала Србију и Русију, Италија је одрекла да се придружи аустријским изазвањима и нападајима. Аустријска влада изјавила је да би и за вријеме евентуалне енглеске медиације наставила војне операције, и није могла гарантовати територијалну неповредивост Србије. Њемачка се солидарисала са аустријским изјавама. Њемачка и Аустрија нијесу никада умјеле упознати италијански народ у душу ни његово велико огорчење кад је видио како страни амбасадори Билов и Макио хоће да наметну своју вољу италијанској влади и парламенту. (Велико одобравање.)

Затим г. Саландра енергично је побио све клевете Бетман-Холвега. Билов је мислио да ће побиједити кад потроши неколико милиона, али слога владе и народа бранила је слободу, срце и право Италије против туђинског мијешања и тражења превласти. (Нар. извј.)

Цирих, 22. маја. У Бечу је одржан ратни савјет којему је присуствовао цар и њемачки генерали. Команда војске у јулијским Алпама повјерена је генералу Конраду, а одбрана Тирола генералу Данклу. (Нар. извј.)

Рим, 22. маја. Главни стан саопштава:

Води се артиљеријска борба сјеверно од Пресила.

Влада рђаво вријеме у источној Фриули.

Италијани су прешли на лијеву обалу Изонца изнад Толмина и заузели јако утврђене положаје Монте-Нера. Аустријанци са понављаним противнападима покушали су да избаци Италијане, али су их ови одбили.

Сваки дан придолазе нови заробљеници. (Нар. извјештај).

ДОМАЋЕ ВЈЕСТИ

Нова енглеска санитарна мисија. Као што смо већ јавили, лондонски Комитет за Помоћ Рањеним Савезницима, послао је овамо своје изасланике да се извјесте о санитарним потребама Црне Горе. Наш Државни Одбор за сузбијање заразних болести дао је одмах поменути изасланицима потребне информације.

На основу тих информација, као што сазнајемо, Комитет за Помоћ

Рањеним Савезницима ријешило је да се у Црну Гору упуте из Енглеске 4 љекара, 20 болничарки и 200 кревета са свим прибором. Долазак ове мисије очекује се у најкарактерном времену и нема сумње да ће и они срести код нас исти љубазни и гостољубиви пријем, као што су нашле и остале савезничке мисије, — уз нашу дубоку благодарност на свима неочењивим услугама и на великодушној пажњи наших племенитих и моћних савезника.

Варшава за Црну Гору. Горда Варшава у коју су упрте са дивљењем очи читавог Славенства и Српства, и којој непријатељ поред свих својих бјесомучних напора није могао ни добацити метка ни принијети стопе, — учинила је један племенити и великодушни гест на којему смо јој нарочито благодарни. На Спасов-дан она се сјетила својих малих савезника који такође жртвују за словенску ствар све што имају, и који се боре за исте идеале. Варшава је приредила свој Цвијетни Дан у корист оскудних породица погинулих ратника Црне Горе и Србије. Варшавске госпође и госпођице задужиле су нас огромном својом племенитом и великодушном пажњом која нас дира тим више што долази из близине светих бојишта на којима се лије најбоља крв за Словенство, правду и цивилизацију.

Аероплан. Јуче изјутра један аустријски аероплан летио је над Подгорицом, и опет је на варош бацио четири бомбе, које нијесу причиниле никакву штету.

Друштво св. Владимира са највећом захвалношћу потврђује, да је у корист друштвене благајне примило од управитељице „Дјечјег Сада“, госпође Цвијетке Милетић пер. 1.306-30 пара (хиљаду три стотине шест перја) и 30¹/₁₀₀), што их је поменути госпођа прикупила, организацијама у најплеменитију сврху два дјечја дана.

Добротворни прилог „Дјечјег Сада“. Управа „Дјечјег Сада“, као што је већ познато, приредила је у два маха „Дан мале дјече“: 3. маја 1915. продају цвијећа, а 11. маја добротворну дјечју забаву, све у корист сирочади погинулих ратника.

Чист приход једног и другог дана износи перпера 1.306-30 пара.

1. Приход од продаје цвијећа 3. маја 1915.

а) Прилози:

Њ. Њ. Вел. Краљ и Краљица	250
Њ. Кр. В. Њагиња Милица	200
Њ. Кр. В. Њаз Мирко	50
Н. Н. пола наполеона у злату	14
Госп. И. Бонаћи	10
„ Филип Крушка	2
Свега пер. 526	

б) у касицама прикупили:

г-ђа Цвијетка Милетић	Перп. 129-38
„ Ков. Татар	129-90
г-ђица Јерговићева	56-45
„ М. Поповићева	48-74
„ В. Михајловићева	50-95
„ С. Бурићева	41-86
„ Љ. Златарова	15-42
472-70	

Тога дана у свеу сакупљено Пер. 998-70

II. Приход забаве од 11. маја:

а) Добровољно приложише:

Г. Н. Обнорски	П 20—
„ генерал Потопов	10—
„ И. Ф. Јовановић	10—
„ Д. Врбича	3-50
„ М. Грбић	3—
Г-ђа Андра Вушуровић	3—
Г. Ф. Вукчевић	3—
„ Петрић	2—
„ Ђ. Гвозденовић	2—
петорица њих по 0-50	2-50
Свега перп. 59.—	

б) Приход од ложа, паркета и галерија

Сав приход забаве Пер. 401.—

в) Целокупан приход од цвијећа и забаве

Пер. 1.399-70

Целокупан расход

П. 93-40

Чисти добитак укупно Перп. 1.306-30

Ова је сума предана „Друштву св. Владимира“, добротворној и патриотској установи, којој је задатак да се стара о васпитању и подизању сирочади погинулих ратника.

Управа „Дјечјег Сада“

Званични огласи

Објава. На основу одобрења Гл. Интенд. бр. 15952. од 22. маја 1915., — Интендантски Одбор продаје у неђељу 31. маја т. г. у својој канцеларији од 9 до 12 сати на подне:

I) 7 (седам) врећа помијешаног пшенишног и кукурузног брашна неупотребљивог за људску храну, у тежини од кгр. 605; — 6 (шест) врећа поквареног пшенишног зрна у тежини од кгр. 338; — 5 (пет) врећа пшенишног зрна од тријера са прашином у тежини од кгр. 518; — 17 (седамнаест) врећа пшенишног зрна са прашином у тежини од кгр. 1153.

II) 9 (девет) врећа поквареног ориза, у тежини од кгр. 800.

III) 2 (две) вреће поквареног брашна, у тежини од кгр. 200.

Лицитираће се посебно артикли из тачке I., II. и III., а лицитација уступити понудиоцу најповољније цијене.

Артикли из тачке I. налазе се у простиријама парнога млина, а они из тачке II. и III. у магазину разних артикала, преко пута болнице „Данило I.“, гдје се могу прегледати.

Бр. 7642. Из канцеларије Интендантског одбора, 19. маја 1915., на Цетињу, — 22. маја 1915. (1,2)

Приватни огласи

Моје непрежаљеном брату

† **Јовану Лазовићу**

— великосудији у пенсији —

који се 18. марта т. г. пресели у вјечност у Батуму, (Русија) давају у овлашћеном храму Св. Ђорђа парастос у неђељу 31. овог мј., о чему овим извјештавам своје и покојникове пријатеље.

Подгорица, 20. маја 1915.

(бр. 169, 1,1) Бригадир Велиша Лазовић.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

С осјећајем неизмјерног бола, дубоко рањени и доживотно ожалостени смрћу нашег непрежаљеног супруга и оца

† **Неша Ј. Пејановића**

— цариника у пенсији —

који се после тродневног боловања преселио у вјечност 30. априла тек. год., у 54. години свог живота, сматрамо за свету дужност, да и овим путем изјавимо нашу најискренију благодарност подгоричком грађанству обојега пола, мјесном чиновништву, свештенству, љекарима и учитељима и свима, који било на који начин указаше топло саучешће и присуствоваше пратњи милон нам покојника до његова вјечна пребивалишта; наносе пак свим пријатељима и познаницима са стране, који телеграфски, писмено и лично похиташе, да нас изразом саучешћа ублаже у велику нашу тугу.

Подгорица, 12. маја 1915 г. (167, 1,1)

Ожалостени: супруга **Неда**; син **Глиго**; кћери: **Марија** и **Драгиња** с родбином.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег драгог сина односно брата

† **Љубомира (Љуба) Стевова Кнежевића**

који се после тешког боловања — заразне болести — преселио у вјечност у Алену (Азија) 30. јануара ов. г. у 32. години свога младог живота. Сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити своју доживотну благодарност Кр. Италијанском Консулу у Алену, који се трудио око покојника и материјално га помагао у његовом тешком боловању, а после смрти извјестио родбину покојникову.

Неизмјерна хвала свима нашим пријатељима и познаницима, који нам путем изјавише нам своја саучешћа и тиме нам колико-толико ублажише велики бол за наших милим покојником.

Грађани, 19. маја 1915. г. бр. 171, (1,1)

Ожалостени: отац плем. кап. **Стево Кнежевић**; мати **Станица**; браћа: **Блажо** срески писар, **Душан**, **Петар** и **Никола**; сестре: **Милосава**, **Љубица** и **Даница** са осталом родбином.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом нашег незаборављеног, у одбрани отаџбине погинулог нам сина, односно брата

† **ПАНТА Ђ. ЈАБЛАНА, рекрута**

који се је у највећем цвијету своје младости, у 20. години од задобивених рана 19. септембра 1914 год. на „Викру“ од непријатељског оружја при заузећу Вишеграда, преселио у вјечност у плевањској болници. — Покојник је био храбар и одважан и у рату са Турском 1912—1913 год., сматрамо се обавезним изјавити топлу благодарност г. г. д-р Кисељеву, шефу руске санитарне мисије и д-р И. Вулановићу, који су се живо заузимали, да покојника од смрти отргну.

Срдачна хвала плевањском свештенству и грађанству на спроводу и погребу покојником.

Нека је искрена хвала свима онима, који нам лично, телеграфски и писмено изјавише саучешће и тиме нам у многоме тугу ублажише.

Добрско Село, 18. маја 1915 г.

Ожалостени: отац **Ђуро**; мајка **Киће**; браћа: **Јован** и **Анто**.

(бр. 170, 1,1)